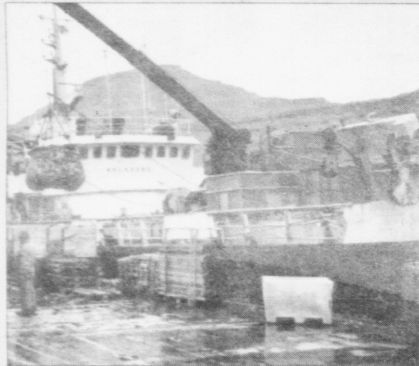

Krúnborg er nú seld til Noregs

Eitt skifti lógu vágbingar framvið at keypa Krúnborg, men það miseydnaðist

ÁKI BERTHOLDSSEN

Eitt av kendastu nótaskipunum í Føroyum, endar nú sínar dagar í Noregi. Tað er gamla Krúnborg, hjá Ejleri Jacobsen í Havn, sum nú er seld til Noregs.

Ella seld er so nógv sagt.

Tí tað er norska skipasmiðjan, sum hevur bygt nýggju Krúnborg, sum nú yvirtekur gomlu Krúnborg.

Hinvegin kemur nýggja Krúnborg til Føroya í komandi viku.

Gamla Krúnborg er til fiskiskap undir Noregi, og hon kemur so ikki heim aftur.

Ejler Jacobsen sigur, at tá ið sáttmálin um nýggju Krúnborg varð gjørdur,

varð tað avtalað, at skipasmiðjan skuldi taka gomlu Krúnborg, sum ein part av figgingini, um tað ikki eydnaðist at selja hana aðrenn.

Siðani hevur verið roynt at selja gomlu Krúnborg, men til fánýtis.

Eitt nú lógu Jákup Olsen í Vági og aðrir eitt skifti framvið, teir eiga Saksaberg frammanundan.

Men eisini tað miseydnaðist so nú endar báturin í Noregi.

Krúnborg er bygd í Ulsteinsvík í 1973, men hon var longd í 1984.

Hóast hon er gomul, er hon í sera góðum standi, sigur reiðarin, tí har er nógv nýtt umboð, eitt nú kraftblokkur og hjálpmotorar.

Máttu keypa 30 tons

Á línubátinum Kvikk úr Klaksvík fýlast teir á, at teir skulu verða noyddir at keypa kvotu frá bátum, sum fáa Íslandsloyvi ár um ár, hóast teir ikki brúka tað

ÁKI BERTHOLDSSEN

Línubáturin Kvikk úr Klaksvík er nú farin seinasta túrin undir Ísland í ár.

Men í seinastuni hevur litið verið fiskað, tí tað hevur víðtáð út av lagi illa.

Teir eiga 66 tons eftir undir Íslandi, men av teimum hava teir verið noyddir at keypt 30 tons.

Hóvu vit ikki havt keypt tey 30 tonsini, hevði tað ikki loyst seg at farið yvir, sigur skiparin, Hans Oluf Johannesen.

Tilsamans fekk Kvikk eina kvotu uppá 216,2 tons undir Íslandi.

Teir hava sostatt fingið góð 180 tons undir Íslandi í ár.

Skiparin sigur, at tað hevur ikki verið so nógv at fáa undir Íslandi í ár, sum opkuntið fyrr.

Men teir fýlast eitt sindur á, hvussu Íslandskvotan verður bytt.

Serliga fýlast teir á, at bátar fáa Íslandsloyvi ár um ár, hóast teir at kalla ongan tíð brúka kvotuna, ella í hvussu so er, bara brúka ein lítlan part av henni.

Hans Oluf Johannesen, skipari á Kvikk, sigur, at høvdu teir ikki havt keypt 30 tons, hevði tað ikki loyst seg at farið avstað aftur. Hetta er fjórði túrin hjá Kvikk undir Íslandi

Og skiparin á Kvikk heldur, at tað er skeið, at teir, sum brúka kvotuna, so skulu vera noyddir at keypa Íslandskvotu frá teimum, sum ár um ár bara brúka tær til at selja.

Tí tað er bara eitt dýrlandi millumlið hjá okkum, sigur hann.

Hann sigur, at eru tað ikki bátar, sum keypa Íslandskvotuna frá teimum, sum ikki brúka hana, so liggur kvotan ofískað.

Og tað heldur hann kann vera ein „farligur sportur“ mótevnis Íslendingum.

— Eg veit ikki hvussu hugaðir Íslendingar eru at lata okkum kvotu fyri onki, sum vit so skulu brúka til at selja ímillum okkum.

Hann vísir eisini á, at Íslendskir fiskimenn halda seg fáa ov lífta kvotu sum er, og nógvir teirra eru tí

ímóti, at føroyingar fáa kvotu undir Íslandi.

— Verður so tann føroyska kvotan ikki so frægt sum uppfiskað, gevur tað teimum, sum eru ímóti at vit fáa kvotu, óneyðuga góð kort á hondina.

— Tí hvat skulu føroyingar gera kvotu, sum vit ikki brúka.

Hann leggur tó afturat, at áhugin fyri Íslandskvotuni er eitt sindur tengd at fiskiskapinum undir Føroyum.

— Tá ið fiskiskapurin undir Føroyum var í hæddini, var at kalla ongin áhugi fyri Íslandskvotuni.

Men nú fiskiskapurin undir Føroyum er minkaður eitt sindur, er áhugin fyri Íslandskvotuni aftur veksandi.

Skiparin á Kvikk heldur, at tað er neyðugt, at vit fiska Íslandskvotuna upp.

Hann sigur, at teir á Kvikk kundu væl hugsað sær eina stórra Íslandskvotu.

Hann leggur dent á, at hetta er ikki fyri at øvunda øðrum bátum, at teir fáa Íslandsloyvi.

— Men so skuldu teir eisini roynt at fingið hana til holdar.

Hann heldur, at hetta er eisini spurningur um vit skulu betala fyri fiskirættindini.

— Sum er gera vit sum keypa Íslandskvotu, teimum, sum fáa kvotu ár um, uttan at brúka hana, eina tænastu.

Sjálvur er hann ikki so heitur fyri handilskvotum. Hann heldur, at tað skuldi bara verið loyst at selt kvotu, tá ið bátur ikki slapp til fiskiskap í eitt longri tíðarskeið, eitt nú við maskinskaða, ella onkrum slíkum.

Útróðrarmenn upp í norðuratlantiska samgongu

Meginfelag Útróðrarmanna verður við í eina samgongu ímillum útróðrarmenn í øllum Norðuratlantshavi.

ÁKI BERTHOLDSSEN

—Útróðrarmenn í Norðuratlantshavi skulu tryggast rættindi til at kunna vinna til lívins upphald av fiskigrunninum.

Hetta er eitt av endamálinum, sum ein nýggi altjóða samgonga skal hava.

Talan er um eina samgongu ímillum útróðrarmenn í Norðuratlantshavi. Men tað er eisini ætlanin at fáa onnur áhugamál í strandsamfeløgum, har útróðurin hevur samfelagsligan týdning, umframt umboð fyri

feløg hjá teimum, sum arbeiða í fiskiðnaðinum, við

Talan er um eina samgongu fyri alt Norðuratlantshav, tvs, Noreg, Føroyar, Ísland, Ný Fundland, Grønland eysturstrond Kanada og eysturstrond USA.

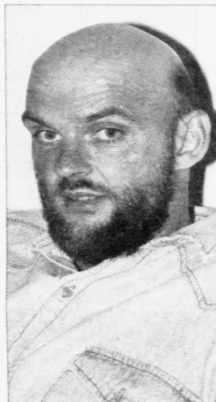
Tað er Arthur Bogason, formaður í Landsfelag Smábátæigaranna, sum hevur tikið stig til samgonguna.

Og nú er komið so langt, at tað er klárt at halda tann fyrsta fundin. Hann verður í Reykjavík og tá skulu fyrirækingarnar til stovnandi aðalfundurin gerast.

Á fundinum skal ein nevnd og ein fyrbils skrivari veljast, sum skulu fyrirreika sjálfan stovnandi aðalfundin.

Eftir uppskoti hjá Arthur Bogasyni, skal endamálið við hesi samgonguni, sum nevnt, verða, at arbeiða fyri at tryggja rættindini hjá útróðrarmonnum til at vinna til lívins upphald úr sjónum.

Men endamálið skal eisini verða at røkja áhugamálini hjá strandalondum í

— Tað kann verða ein stór styrki hjá okkum at koma uppá eina stóru, norðuratlantiska samgongu, heldur Chris Jan Michelsen, formaður í Meginfelag Útróðrarmanna

Norðuratlantshavi yvirhøvur og til at allýsa rættindini

teirra til at gagnnýta fiskigrunnarnar.

Meiri ítökiligt skal samgongan miðja ímóti at tryggja áhugamálini hjá limunum á fiskivinnuøkinum, og at kunna limirarnar um teirra rættindi eftir teimum altjóða avtalum, sum stjórnir teirra hava undirskrivað. Endamálið er eisini at fylgja reglum og avtalum upp, sum stjórnirnar í teimum ymsu londunum hava undirskrivað.

Somuleiðis skal samgongan tryggja, at rættindini hjá útróðrarmonnum verða vird og at strandalondini víðka skyldur sínar at varðveita livandi tilfeingi í havinum, tá ið tey undirskriva altjóða avtalur.

Men samgongan skal eisini skipa fyri gransking at kanna, hvussu ymiskur reiðskapur ávirkar umhvørvið í havinum. Slíka gransking kunnu eitt nú fiskimenn og myndugleikar verða felags um. Og at enda er endamálið at taka lut í orðaskifti um útróður, bæði á altjóða støði og lokalt.

Grundsónarmiðið hjá samgonguni skal vera, at fiskirættindini skulu verða knýtt at búseting og ikki at kapitalinum.

Á stovnandi aðalfundinum skal ein stjórn veljast, ið skal virka sum ein arbeiðsbólkur, ið skal arbeiða ímillum aðalfundirnar í samgonguni.

Arbeiðsbólkurin skal velja umboð í nevndir og felagsskapir, bæði altjóða og lokalar, har víðurskipti hjá útróðrarmonnum verða viðgjørd og har avgerðir verða tiknar. Somuleiðis skal hann tryggja, at limirir í samgonguni stóðugt verða kunnaðir um alt virksemið hjá arbeiðsbólkinum og at almenningurin verður kunnaður.

Stórir fyrirmunir

Chris Jan Michelsen, formaður í Meginfelag Útróðrarmanna fer sjálvur á fundin í Reykjavík.

Hann heldur, at tað er hugvekjandi, at tað júst er í Íslandi, at stig verða tikin til ein slíkan felagsskap.

— Hetta vísir bara, at tað er júst har, sum tey eru komin longest á leið við handilskvotum, at mótstøðan ímóti teimum er størstur.

Sjálvur heldur hann, at ein slík samgongan kann verða sera gagnlig hjá útróðrarmonnum.

Ikki minst heldur hann, at ein slík samgonga kann taka sær av arbeiðnum, sum eru ov krevjandi hjá hvørjum einstøkum felag at gera.

M.a. hugsar hann um at halda eyguni við, at tiknar avgerðir samsvara við sjónarmiðini hjá útróðrarmonnum. Eisini at altjóða avtalur samsvara sjónarmiðini hjá útróðrarmonnum

— Tað kann eisini vera sera gagnligt hjá okkum at síggja, hvussu útróðrarmenn í øðrum londum skipa seg. M.a. eru útróðrarmenn í Ný Fundlandi farnir upp í tað máttmikla fluttingsarbeiðarafelagið fyri at standa sterkari, sigur Chris Jan Michelsen.